A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (első tanács)

2009. július 16.*

A C-202/08. P. és C-208/08. P. sz. egyesített ügyekben,

az **American Clothing Associates NV** (székhelye: Evergem [Belgium], képviselik: P. Maeyaert advocaat, valamint N. Clarembeaux és C. De Keersmaeker ügyvédek)

fellebbezőnek,

a másik fél az eljárásban:

a **Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM)** (képviseli: A. Folliard-Monguiral, meghatalmazotti minőségben)

alperes az elsőfokú eljárásban (C-202/08. P.),

* Az eljárás nyelve: francia.

és

a **Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM)** (képviseli: A. Folliard-Monguiral, meghatalmazotti minőségben)

fellebbezőnek,

a másik fél az eljárásban:

az **American Clothing Associates NV** (székhelye: Evergem [Belgium], képviselik: P. Maeyaert advocaat, valamint N. Clarembeaux és C. De Keersmaeker ügyvédek)

felperes az elsőfokú eljárásban (C-208/08. P.),

a Bíróság alapokmányának 56. cikke alapján 2008. május 8-án, illetve május 16-án benyújtott két fellebbezése tárgyában,

A BÍRÓSÁG (első tanács),

tagjai: P. Jann tanácselnök, A. Tizzano, A. Borg Barthet (előadó), E. Levits és J.-J. Kasel bírák,

főtanácsnok: D. Ruiz-Jarabo Colomer,
hivatalvezető: C. Strömholm tanácsos,

tekintettel az írásbeli szakaszra és a 2009. március 26-i tárgyalásra,

a főtanácsnok indítványának a 2009. május 12-i tárgyaláson történt meghallgatását követően,

meghozta a következő

Ítéletet

1 Az American Clothing Associates NV (a továbbiakban: American Clothing) és a Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM) fellebbezésükkel az Európai Közösségek Elsőfokú Bírósága T-215/06. sz., American Clothing Associates kontra OHIM (Juharfalevél ábrázolása) ügyben 2008. február 28-án hozott azon ítéletének (EBHT 2008., II-303. o., a továbbiakban: megtámadott ítélet) a hatályon kívül helyezését kérik, amellyel az Elsőfokú Bíróság részben hatályon kívül helyezte az OHIM első fellebbezési tanácsának 2006. május 4-i azon határozatát (R 1463/2005-1. sz. ügy), amelyben elutasította a juharfalevelet ábrázoló megjelölés közösségi védjegyként való lajstromozása iránti kérelmet (a továbbiakban: megtámadott határozat).

Jogi háttér

2 Az 1994. december 22-i 3288/94/EK tanácsi rendelettel (HL L 349., 83. o.; magyar nyelvű különkiadás 17. fejezet, 1. kötet, 185. o.) módosított, a közösségi védjegyről

szóló, 1993. december 20-i 40/94/EK tanácsi rendelet (HL 1994., L 11., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 17. fejezet, 1. kötet, 146. o., a továbbiakban: 40/94 rendelet) „Feltétlen kizáró okok" című 7. cikkének (1) bekezdése a következőképpen rendelkezik:

„(1) A megjelölés nem részesülhet védjegyoltalomban, ha:

[…]

h) lajstromozásához az illetékes szerv nem járult hozzá, és a Párizsi Egyezmény 6ter cikke alapján nem részesülhet védjegyoltalomban;

i) a Párizsi Egyezmény 6ter cikkében nem említett olyan jelvényt, emblémát vagy címert tartalmaz, amelyhez különleges közérdek fűződik, kivéve ha lajstromozásához az illetékes szerv hozzájárult.

[…]"

3 A 40/94 rendelet 29. cikkének (1) bekezdése előírja, hogy „[a]zt, aki védjegyoltalom iránt szabályszerű bejelentést tett a Párizsi Egyezményben vagy a Kereskedelmi Világszervezetet létrehozó egyezményben részes államban vagy ilyen államra kiterjedő hatállyal, úgyszintén az ilyen bejelentő jogutódját, elsőbbségi jog illeti meg arra, hogy ugyanazon védjegy tekintetében a bejelentésben szereplő árukkal vagy szolgáltatásokkal, vagy azok egy részével azonos árukra vagy szolgáltatásokra vonatkozóan közösségi védjegybejelentést tegyen az első bejelentés bejelentési napjától számított hat hónapos határidőn belül".

4 Az említett rendelet 38. cikkének (2) bekezdése alapján „[h]a a megjelölés megkülönböztetésre nem alkalmas olyan elemet tartalmaz, amelynek a megjelölés részeként történő feltüntetése következtében a védjegyoltalom terjedelme bizonytalanná válna, a Hivatal [OHIM] az említett megjelölés védjegyként történő lajstromozását olyan nyilatkozat megtételéhez kötheti, amelyben a bejelentő kijelenti, hogy a megjelölés szóban forgó eleme tekintetében nem igényel védjegyoltalmat. […]”

5 Az ipari tulajdon oltalmára létesült, 1883. március 20-án Párizsban aláírt, legutóbb 1967. július 14-én Stockholmban felülvizsgált és 1979. szeptember 28-án módosított egyezmény (*Recueil des traités des Nations unies,* 828. kötet, 11851. sz., 305. o., a továbbiakban: Párizsi Uniós Egyezmény) 1., 6., 6ter, 6sexies és 7. cikke a következőképpen rendelkezik:

„*1. cikk*

[…]

(2) Az ipari tulajdon oltalmának tárgya a szabadalom, a használati minta, az ipari minta, a gyári vagy kereskedelmi védjegy, a szolgáltatási védjegy, a kereskedelmi név, a származási jelzés vagy eredetmegjelölés, valamint a védekezés a tisztességtelen verseny ellen.

[…]

6. cikk

(1) A gyári és kereskedelmi védjegyek bejelentésének és lajstromozásának feltételeit mindegyik uniós [amely azokból az országokból áll, amelyekre a Párizsi Egyezmény alkalmazandó] ország hazai joga határozza meg.

[…]

6. ter cikk

1) a) Az unió országai megállapodnak abban, hogy az illetékes hatóság engedélye nélkül az unió bármely országa címerének, zászlójának és egyéb állami jelvényének, az általuk elfogadott hivatalos ellenőrzési és hitelesítési jegyeknek és bélyegeknek, valamint ezek bármilyen címertani utánzatának lajstromozását akár gyári vagy kereskedelmi védjegyként, akár ezek alkotó elemeiként megtagadják vagy hatálytalanítják, s az ilyen védjegyek használatát megfelelő rendelkezésekkel megtiltják.

b) A fenti a) alatt foglalt rendelkezéseket kell alkalmazni minden olyan nemzetközi-kormányközi szervezet címerére, zászlójára és egyéb jelvényeire, rövidítésére és nevére, amelynek az unió egy vagy több országa tagja, de nem vonatkozik ez a szabály azokra a címerekre, zászlókra és egyéb jelvényekre, rövidítésekre vagy nevekre, amelyek oltalmát hatályos nemzetközi megállapodások már biztosítják.

c) Az unió egyik országa sem köteles arra, hogy ennek az egyezménynek az illető országban való hatálybalépése előtt, jóhiszeműen szerzett jogok jogosultjának hátrányára a fenti b) alatt foglalt rendelkezéseket alkalmazza. Az unió országai nem kötelesek továbbá az említett rendelkezések alkalmazására, ha a fenti a) alatt említett használat vagy lajstromozás jellege nem kelt a közvéleményben olyan vélekedést, hogy a szóban forgó szervezet és a címer, zászló, jelvény, rövidítés vagy név között kapcsolat állna fenn, illetve ha a használat vagy lajstromozás jellege nyilvánvalóan nem vezeti félre a közönséget abban az irányban, mintha a használó és a szervezet között kapcsolat állna fenn.

[…]

(3) a) Az unió országai ezeknek a rendelkezéseknek alkalmazása érdekében megállapodnak abban, hogy a Nemzetközi Iroda útján kölcsönösen közlik azoknak az állami jelvényeknek, valamint hivatalos ellenőrzési és hitelesítési jegyeknek és bélyegeknek a jegyzékét, amelyeket feltétlenül vagy meghatározott korlátok között e cikk védelme alá kívánnak helyezni, valamint ennek a jegyzéknek minden utólagos változtatását. Az unió mindegyik országa a vele közölt jegyzékeket kellő időben nyilvánosságra hozza.

Ez a közlés azonban az állami zászlók tekintetében nem kötelező.

[…]

[…]

6. sexies cikk

Az unió országai kötelezettséget vállalnak a szolgáltatási védjegyek oltalmazására; e védjegyek lajstromozására azonban nem kötelesek.

7. cikk

Az áru jellege, amelyen a gyári vagy kereskedelmi védjegyet alkalmazzák, semmi esetre sem gátolhatja a védjegy lajstromozását."

6 Az 1994. október 27-én Genfben elfogadott Védjegyjogi Szerződés 16. cikke előírja, hogy „[v]alamennyi Szerződő Félnek lajstromoznia kell a szolgáltatási védjegyeket, és az ilyen védjegyekre alkalmazniuk kell a párizsi egyezménynek [Párizsi Uniós Egyezménynek] a védjegyekre vonatkozó rendelkezéseit."

A jogvita alapját képező tényállás

7 2002. július 23-án az American Clothing a 40/94 rendelet alapján közösségi védjegybejelentést tett az OHIM-nál.

8 A juharfalevél képéből és e kép alatt egy „RW” betűkombinációból álló, lajstromoztatni kívánt védjegy a következőképpen néz ki:

9 A bejelentést a védjegyekkel ellátható termékek és szolgáltatások nemzetközi osztályozására vonatkozó, felülvizsgált és módosított, 1957. június 15-i Nizzai Megállapodás (a továbbiakban: Nizzai Megállapodás) szerinti 18., 25. és 40. osztályba tartozó áruk és szolgáltatások vonatkozásában tették, az alábbi leírással:

– „Bőr és bőrutánzatok, ezen anyagokból készült olyan termékek, amelyek nem tartoznak más osztályokba; állatbőrök; utazóládák és bőröndök; esernyők, napernyők és sétapálcák; ostorok és lószerszámok” (18. osztály);

– „Ruházat, cipők, fejfedők” (25. osztály); és

– „Szabászat, állatpreparálás; könyvkötészet; bőr, szőrme és textília megmunkálása, kezelése és készre dolgozása; fotók előhívása és nyomtatása; famegmunkálás; gyümölcspréselés; malomipar; fémfelületek kezelése, edzése és készre dolgozása” (40. osztály).

10 2005. október 7-i határozatával az elbíráló a 40/94 rendelet 7. cikke (1) bekezdésének h) pontja alapján megtagadta a bejelentett védjegy lajstromozását valamennyi érintett áru és szolgáltatás vonatkozásában azzal az indoklással, hogy az említett védjegy a közvéleményben olyan benyomást kelthet, hogy a védjegy és Kanada között kapcsolat áll fenn, mivel a bejelentett védjegyben ábrázolt juharfalevél Kanada jelvényének utánzata.

11 Ez a jelvény, amint az a Szellemi Tulajdon Világszervezete (WIPO) Nemzetközi Irodája által a Párizsi Uniós Egyezmény részes államainak adott 1967. február 1-jei közleményéből és a WIPO adatbázisából is kitűnik, a következőképpen néz ki:

12 2005. december 6-án a felperes a 40/94 rendelet 57–62. cikke alapján fellebbezést nyújtott be az elbíráló határozata ellen.

13 A megtámadott határozattal az OHIM első fellebbezési tanácsa elutasította az American Clothing fellebbezését, és megerősítette az elbíráló határozatát.

Az Elsőfokú Bíróság előtti kereset és a megtámadott ítélet

14 Az Elsőfokú Bíróság Hivatalához 2006. augusztus 8-án érkezett keresetlevélben a 40/94 rendelet 7. cikke (1) bekezdése h) pontjának a megsértésére alapított egyetlen jogalapra való hivatkozással az American Clothing keresetben támadta meg a vitatott határozatot.

15 Az Elsőfokú Bíróság a megtámadott ítélettel részben hatályon kívül helyezte a vitatott határozatot annyiban, amennyiben az a Nizzai Megállapodás 40. osztályába tartozó szolgáltatások tekintetében bejelentett védjegy lajstromozását érinti, azzal az indokolással, hogy a Párizsi Uniós Egyezmény 6ter cikke (1) bekezdésének a) pontja, amelyre a 40/94 rendelet 7. cikke (1) bekezdésének h) pontja csupán utal, nem alkalmazandó a szolgáltatási védjegyekre.

16 Az Elsőfokú Bíróság ugyanis elutasította a Párizsi Uniós Egyezmény 6ter cikke kiterjesztő értelmezését, és következésképpen azt, hogy egy szolgáltatási védjegy közösségi védjegyként történő lajstromozásának a megtagadását jogilag az említett 7. cikk (1) bekezdésének h) pontjára alapítsák. E tekintetben a megtámadott ítélet 31. pontjában többek között megjegyezte, hogy éppen a Párizsi Uniós Egyezményben az áruvédjegyek számára biztosított védelemnek a szolgáltatási védjegyekre történő kiterjesztésére tekintettel illesztettek be a 1994. október 27-én Genfben elfogadott Védjegyjogi Szerződés 16. cikkébe egy különleges rendelkezést. Az Európai Közösség az említett szerződést azonban nem ratifikálta.

17 Az Elsőfokú Bíróság a megtámadott ítélet 32. pontjában úgy vélte, hogy a 40/94 rendelet eredeti változatának viszonylag új keletű elfogadása során a közösségi jogalkotó ismerte a szolgáltatási védjegyek modern kereskedelemben fennálló jelentőségét, és ezért a védjegyek e kategóriájára is kiterjeszthette volna a Párizsi Uniós Egyezmény 6ter cikkében az állami jelvényeknek biztosított védelmet. Azonban mivel az említett jogalkotó a vonatkozó rendelkezések hatályának ilyen jellegű kiterjesztését nem tartotta szükségesnek, az Elsőfokú Bíróság úgy vélte, hogy nem a közösségi bíróság feladata az ő helyébe lépni, és e rendelkezéseknek – amelyek semmiképpen sem kétértelműek – *contra legem* értelmezését nyújtani.

18 Ezenkívül az Elsőfokú Bíróság elutasította a keresetet azáltal, hogy úgy döntött, hogy a fellebbezési tanács helyesen tagadta meg a bejelentett védjegy Nizzai Megállapodás szerinti 18. és 25. osztályba tartozó áruk tekintetében történő lajstromozását.

19 Ezzel kapcsolatban az Elsőfokú Bíróság a megtámadott ítélet 65. pontjában többek között megjegyezte, hogy egy összetett védjegy Párizsi Uniós Egyezmény 6ter cikkének fényében történő értékelésének céljából az említett védjegy minden elemét figyelme kell venni, és függetlenül az érintett védjegy által keltett összbenyomástól, annak lajstromozásának kizárásához elegendő, hogy azok közül akár egy elem állami jelvény, vagy annak „címertani" utánzata.

20 A bejelentett védjegyben szereplő juharfalevéllel kapcsolatban az Elsőfokú Bíróság ezután a megtámadott ítélet 72. pontjában megállapította, hogy az említett védjegyben szereplő megjelölés és egy állami jelvény Párizsi Uniós Egyezmény 6ter cikkének értelmében vett „címertani" összehasonlítása során az érintett jelvény címertani leírását, és nem ugyanazon jelvény esetleges – jellegénél fogva sokkal részletesebb – geometriai leírását kell figyelembe venni. Az Elsőfokú Bíróság az említett ítélet 75. pontjában megállapította, hogy az enyhe eltérés ellenére a Közösség érintett közönsége, vagyis az az átlagos fogyasztó, akit a bejelentett védjeggyel ellátott szokásos fogyasztási cikkek céloznak, e védjegyet lényegében a kanadai jelvény utánzatának észleli.

21 Ezenkívül az Elsőfokú Bíróság ítéletének 77. pontjában megjegyezte, hogy a Párizsi Uniós Egyezmény 6ter cikke (1) bekezdése a) pontjának alkalmazása nem függ attól, hogy az érintett közönséget a bejelentett védjeggyel jelölt áruk eredetét illetően, vagy az e védjegy jogosultja és azon állam, amelynek a jelvényét az említett védjegy ábrázolja, közötti kapcsolat fennállását illetően megtéveszthetik. Ugyanezen ítélet 81. pontjában az Elsőfokú Bíróság úgy vélte, hogy a bejelentett védjegy állítólagos hírnevének nincs jelentősége.

22 A lajstromozási kérelemben szereplő védjeggyel azonos vagy ahhoz hasonló védjegyek korábbi nemzeti lajstromozásainak figyelembe vételével kapcsolatban az Elsőfokú Bíróság a megtámadott ítélet 84. pontjában emlékeztetett arra, hogy sem az OHIM, sem a közösségi bíróság nincsen kötve a valamely tagállam vagy egy harmadik állam szintjén hozott határozathoz, amely egy ugyanolyan megjelölést vagy hasonló megjelöléseket nemzeti védjegyként lajstromozhatónak ítél. A szellemi tulajdonnal foglalkozó kanadai hivatal állítólag kevésbé szigorú gyakorlatával kapcsolatban az Elsőfokú Bíróság a megtámadott ítélet 85. pontjában megállapította, hogy a felperes nem bizonyította és nem is erősítette meg minden kétséget kizáróan, hogy az illetékes kanadai hatóságoknak a bejelentett védjeggyel azonos védjegy lajstromozását számára lehetővé tevő engedélyét megkapta.

A fellebbezési eljárásban részt vevő felek kérelmei

23 A C-202/08. P. sz. ügyben az American Clothing azt kéri, hogy a Bíróság:

– helyezze hatályon kívül a megtámadott ítéletet annyiban, amennyiben az Elsőfokú Bíróság úgy döntött, hogy az OHIM első fellebbezési tanácsa a vitatott határozat elfogadásával nem sértette meg a 40/94/EK tanácsi rendelet 7. cikke (1) bekezdésének h) pontját a Nizzai Megállapodás értelmében vett 18. osztályba tartozó áruk, vagyis „[b]őr és bőrutánzatok, ezen anyagokból készült olyan termékek, amelyek nem tartoznak más osztályokba; állatbőrök; utazóládák és bőröndök; esernyők, napernyők és sétapálcák; ostorok és lószerszámok” és az említett Megállapodás értelmében vett 25. osztályba tartozó áruk, vagyis „[r]uházat, cipők, fejfedők” tekintetében a bejelentett védjegy lajstromozását illetően, és

– az OHIM-ot kötelezze a költségek viselésére.

24 Az OHIM az említett ügyben azt kéri, hogy a Bíróság:

– utasítsa el a fellebbezést, és

– az American Clothing-ot kötelezze a költségek viselésére.

25 A C-208/08. P. sz. ügyben az OHIM azt kéri, hogy a Bíróság:

– helyezze hatályon kívül a megtámadott ítéletet annyiban, amennyiben az Elsőfokú Bíróság úgy vélte, hogy a 40/94 rendelet 7. cikke (1) bekezdésének h) pontja nem alkalmazandó a szolgáltatási védjegyekre,

– az American Clothing-ot kötelezze a költségek viselésére.

26 Az American Clothing az említett ügyben azt kéri, hogy a Bíróság:

– erősítse meg a megtámadott ítéletet annyiban, amennyiben az Elsőfokú Bíróság úgy döntött, hogy a 40/94/EK tanácsi rendelet 7. cikke (1) bekezdésének h) pontja és a Párizsi Uniós Egyezmény 6ter cikke nem alkalmazandó a szolgáltatási védjegyekre, és

– az OHIM-ot kötelezze a költségek viselésére.

A fellebbezésekről

27 Az eljárási szabályzat 43. cikkének megfelelően a felek és a főtanácsnok meghallgatását követően a Bíróság elnöke 2009. február 11-i végzésével az írásbeli és a szóbeli szakasz lefolytatása, valamint az ítélet meghozatala céljából a C-202/08. P. és a C-208/08. P. sz. ügyet a közöttük lévő összefüggés miatt egyesítette.

A C-202/08. P. sz. ügyben

A felek érvei

28 Az American Clothing kifogásolja, hogy az Elsőfokú Bíróság tévesen alkalmazta a jogot a védjegylajstromozás 40/94/EK tanácsi rendelet 7. cikke (1) bekezdésének h) pontja és a Párizsi Uniós Egyezmény 6ter cikke szerinti kizáró okainak az alkalmazása során.

29 Ez a társaság azt állítja, hogy az Elsőfokú Bíróság az állami jelvény oltalmi körének az értékelése során félreismerte annak alapvető rendeltetését. Egy ilyen jelvénynek biztosított védelmet ugyanis olyan esetekre kell korlátozni, amelyekben annak alapvető rendeltetései érintetve lehetnek. Egy ilyen jelvény közösségi védjegyként vagy egy védjegy elemeként történő lajstromozásának a megtagadása csak akkor igazolható, ha a védjegynek vagy a védjegy elemének a használata sértheti egy állam identitásának és szuverenitásának azon szimbólumait, amelyekre ez a jelvény utal. Így az állami

jelvények a védjegyekhez és eredetmegjelölésekhez hasonló, oltalom alatt álló megjelöléseknek minősülnek, amelyekre analógia útján ugyanazon védelmi feltételek alkalmazandók.

30 Az American Clothing előadja, hogy az állami jelvények Párizsi Uniós Egyezmény 6ter cikke (1) bekezdésének a) pontja szerinti védelmének a célja, hogy e jelvényeket egy meghatározott területen, vagyis a „címertani" utánzatok területén a más megjelölésekkel való hasonlóságokkal szemben védelemben részesítse. Márpedig ellentétben azzal, amit az Elsőfokú Bíróság a megtámadott ítélet 71. pontjában megállapított, a „címertani utánzat" e fogalma nem a szimbólumnak, mint olyannak, hanem egy pontosan meghatározott művészi értelmezésnek, egy egyedi grafikus műnek a védelmét célozza, amely a címerművészet szabályai alkalmazásának az eredménye. Ha egy jelvény nem, vagy csak kevéssé rendelkezik címertani tulajdonságokkal, nem lehet az említett rendelkezés értelmében vett utánzat.

31 A megtámadott ítéletben az Elsőfokú Bíróság által elfogadott értelmezés azzal a következménnyel jár, hogy majdnem kizárólagos monopóliumot nyújt az államnak azon megjelölésekre, amelyek csak kevésbé rendelkeznek címertani tulajdonságokkal, ezáltal e megjelölések védjegyek elemeiként nem állnak rendelkezésre. Márpedig a lajstromozott védjegyek nagy száma tartalmaz állami jelvényként bejelentett megjelölést, mint például az ír lóhere.

32 Az American Clothing végül azzal érvel, hogy az Elsőfokú Bíróság félreértelmezte a jelen ügy egyes körülményeinek releváns jellegét. Így a megtámadott ítélet 64. és 65. pontjában figyelmen kívül hagyta a védjegy által keltett összbenyomást azáltal, hogy úgy vélte, ez a benyomás irreleváns volt, mivel egy olyan védjegy lajstromozásáról van szó, amely állami jelvényből vagy címertani szempontból annak utánzatából áll. Az American Clothing megjegyzi továbbá, hogy a Párizsi Uniós Egyezmény 6ter cikkével nem ellentétes az, hogy egy jelvényt tartalmazó összetett védjegy a 40/94 rendelet 38. cikkében előírt olyan „disclaimerrel" együtt lajstromozás tárgyát képezi, amellyel a bejelentő kijelenti, hogy a megjelölés meghatározott eleme tekintetében nem igényel védjegyoltalmat. Ez megfelel továbbá a szellemi tulajdonnal foglalkozó kanadai hivatal gyakorlatának, amely egy „disclaimer" elfogadásának feltétele mellett jóváhagyta a tizenegy pontú juharfalevet ábrázoló védjegyek lajstromozását. A jelen ügyben az Elsőfokú Bíróság elferdítette a tényeket azáltal, hogy vitatta az említett hivatal e gyakorlatát, és különösen azáltal, hogy ilyen

„disclaimert” írt elő a jelen eljárás tárgyát képező azon védjegy esetében, amelynek lajstromozását később más okoknál fogva tagadták meg.

33 Az American Clothing hozzáteszi, hogy az OHIM így nem részesíthet állami jelvényeket szigorúbb védelemben, mint maguk az érintett államok. Az Elsőfokú Bíróságnak ráadásul figyelembe kellett volna vennie az OHIM és más nemzeti hivatalok e területen fennálló gyakorlatát. Az American Clothing azzal érvel, hogy a szokásos használat feltételei mellett a kevésbé jellemző címertani tulajdonságokat, mint a bejelentett védjegy esetében, nem észleli a közönség, aki az állami jelvényre való utalás helyett csupán egy díszítőelemet lát. Ilyen címertani tulajdonságok ráadásul megtalálhatók más, védjegyként gyakorta használt megjelölésekben.

34 Az OHIM mindenekelőtt arra emlékeztet, hogy a fellebbezés keretében a Bíróság csak jogkérdésekre van korlátozva, és következésképpen az a kérdés, hogy a védjegy lajstromozása iránti kérelemben szereplő juharfalevél ábrázolása a kanadai jelvény címertani utánzata-e, egy ténybeli megállapítás, amely nem tartozik a Bíróság felülvizsgálatának körébe.

35 Az OHIM elutasítja az American Clothingnak az állami jelvények alapvető rendeltetése megsértésének a követelményére vonatkozó összes érvét. A megkülönböztető képességgel rendelkező megjelölések közötti összeütközésekkel ellentétben valamely védjegy lajstromozásának a megtagadása szerinte nem követeli meg a védjegy jogosultja és azon állam közötti „kapcsolat” bizonyítását, amelynek a jelvényét utánozzák, mivel egy állami jelvény alapvető rendeltetése nem az áruk és szolgáltatások kereskedelmi származásának a biztosítása. Egy állami jelvénynek biztosított oltalom kizárólagos annyiban, amennyiben nem függ attól, hogy egy védjegyben utánzott jelvényt a közönség megkülönböztető képességgel rendelkező elemnek vagy díszítő elemnek észlel-e.

36 Ugyanezen okból a bejelentett védjegynek az American Clothing által követelt összességében történő értékelése nem szükséges. Ami a 40/94 rendelet 38. cikkének

(2) bekezdésében előírt „disclaimer" lehetőségét illeti, az nem alkalmazandó, amennyiben valamely védjegy vitatott elemét a megkülönböztető képesség hiányától eltérő indokkal vitatják.

37 Ezenkívül az Elsőfokú Bíróság helyesen vélte úgy, hogy a címertani utánzatot inkább egy jelvény címertani leírására tekintettel kell vizsgálni, mint annak geometriai vagy grafikus leírásával kapcsolatban. Egy jelvény címertani leírása ugyanis többet mutat be, mint csupán a geometriai vagy grafikus leírás, mivel egy jelvény pontos grafikus ábrázolása változhat anélkül, hogy e jelvény címertani tulajdonságai módosulnának. A Párizsi Uniós Egyezmény 6ter cikke (1) bekezdésének a) pontja megerősíti, hogy a jelvények védelme nem azok grafikus ábrázolására korlátozódik, mivel az említett rendelkezés szerint a védelem bármilyen „címertani" utánzatra kiterjed. Valamely jelvény védelmének terjedelme nem függ annak többé-kevésbé jellemző címertani tulajdonságaitól sem, mivel például Japán jelvényét ugyanabban a védelemben kell részesíteni, mint a sokkal kidolgozottabb jelvényeket. Az OHIM hangsúlyozza, hogy a kanadai jelvény Elsőfokú Bíróság általi címertani leírása egy tisztán ténybeli értékelés, amely nem tartozik a Bíróság felülvizsgálatának körébe.

38 A ténybeli körülményekkel kapcsolatban az OHIM azt állítja, hogy az Elsőfokú Bíróság a jelen ügyben nem ferdítette el a tényeket azáltal, hogy nem vette figyelembe a szellemi tulajdonnal foglalkozó kanadai hivatal gyakorlatát, hanem csak annak megjegyzésére szorítkozott, hogy a hivatkozott tényeket nem bizonyították. Sem az OHIM, sem a közösségi bíróság nem köteles az olyan nemzeti rendelkezésekre alapított nemzeti gyakorlatot figyelembe venni, amelyeknek a 40/94 rendeletben nincs egyenértékű megfelelőjük, és ezenkívül a Párizsi Uniós Egyezmény 6ter cikke nem utal a jelvény származása szerinti állam törvényére vagy gyakorlatára. Még ha hasonló védjegyeket az OHIM tévedésből lajstromozott is volna, a jogszerűség elvének kell érvényesülnie az egyenlő bánásmódé előtt. Ami a használat feltételeit illeti, függetlenül attól a ténytől, hogy azok változhatnak, azokat nem kell figyelembe venni, mivel ellenőrizni kell, hogy a bejelentett védjegy a használat körülményeitől függetlenül tartalmazza-e állami jelvény utánzatát.

A Bíróság álláspontja

39 Azon állítással kapcsolatban, miszerint az Elsőfokú Bíróság az állami jelvény védelmi körének az értékelése során félreismerte annak alapvető rendeltetését, meg kell vizsgálni ezen alapvető rendeltetést és az állami jelvényekre alkalmazandó közösségi és nemzetközi szabályozást, összehasonlítva azt a védjegyek rendeltetésével és a védjegyekre alkalmazandó szabályozással.

40 A főtanácsnok az indítványának 59–63. pontjában hangsúlyozott néhány, állami jelvényeknek tulajdonítható alapvető rendeltetést. Ezek között meg kell jegyezni az állam azonosításának, valamint az állam szuverenitása és egysége kifejezésének a rendeltetését. Ami a védjegyet illeti, annak alapvető rendeltetése, hogy biztosítsa a fogyasztó vagy a végső felhasználó számára az érintett áru vagy szolgáltatás származásának azonosíthatóságát, lehetővé téve számára, hogy az összetévesztés veszélye nélkül meg tudja különböztetni azokat a máshonnan származó áruktól vagy szolgáltatásoktól (lásd többek között a C-39/97. sz. Canon-ügyben 1998. szeptember 29-én hozott ítélet [EBHT 1998., I-5507. o.] 28. pontját és a C-120/04. sz. Medion-ügyben 2005. október 6-án hozott ítélet [EBHT 2005., I-8551. o.] 23. pontját).

41 Ahhoz, hogy a védjegy betölthesse alapvető szerepét a torzulásmentes verseny azon rendszerében, amelyet az EK-Szerződés létrehozni és fenntartani szándékozott, a védjegynek garantálnia kell, hogy a vele jelölt valamennyi árut és szolgáltatást azon egyetlen vállalkozás ellenőrzése mellett állították elő, illetve nyújtották, amely ezek minőségéért felel (lásd többek között a 102/77. sz. Hoffmann-La Roche ügyben 1978. május 23-án hozott ítélet [EBHT 1978., 1139. o.] 7. pontját és a C-299/99. sz. Philips-ügyben 2002. július 18-án hozott ítélet [EBHT 2002., I-5475. o.] 30. pontját).

42 Márpedig a védjegyek és az állami jelvények alapvető rendeltetése közötti ilyen eltérés kifejeződik abban az eltérő bánásmódban is, amelyben ezeket mind a közösségi jog, mind a nemzetközi jog részesíti.

43 Így 40/94 rendelet 6. cikke kimondja a védjegy lajstromozáson keresztüli megszerzésének elvét, míg a Párizsi Uniós Egyezmény 6ter cikke (3) bekezdésének a) pontja alapján az államok a WIPO Nemzetközi Irodája útján csupán azoknak az állami jelvényeknek a jegyzékét közlik, amelyeket védelem alá kívánnak helyezni, mivel ilyen bejelentés nem kötelező az állami zászlók esetében. A védjegyek esetében az elv a meghatározott áru- és szoláltatási osztályokkal szembeni oltalom, ezzel ellentétben a jelvények a használatuk céljától függetlenül általános védelmet élveznek. Ráadásul a védjegyekkel ellentétben a jelvényeket nem lehet törölni, és a jogosultjukat nem lehet jogaitól megfosztani. Ezenkívül védelmük időben nem korlátozott. A védjegyek oltalmát szabályozó számos szempont tehát nem ültethető át az állami jelvények védelmére.

44 Ugyanez vonatkozik az összetévesztés veszélyének a fennállására, amely – bár a védjegy és a megjelölés, illetőleg az áruk vagy szolgáltatások közötti hasonlóság esetén a védjegyoltalom különleges feltételét képezi (lásd többek között a fent hivatkozott Medion-ügyben hozott ítélet 24. pontját; a C-102/07. sz., adidas és adidas Benelux ügyben 2008. április 10-én hozott ítélet [EBHT 2008., I-2439. o.] 28. pontját, valamint a C-533/06. sz., O2 Holdings & O2 (UK) ügyben 2008. június 12-én hozott ítélet [EBHT 2008., I-4231. o.] 47. pontját) – nem követelmény a jelvények védelme esetében, mivel a Párizsi Uniós Egyezmény 6ter cikke (1) bekezdésének a) pontja nem utal arra.

45 Meg kell azt is állapítani, hogy a Párizsi Uniós Egyezmény 6ter cikke (1) bekezdése c) pontjának második mondatából kitűnik, hogy az állami jelvények védelmének nem feltétele az, hogy a közvélemény összekapcsolja a lajstromoztatni kívánt védjegyet és a jelvényt. A nemzetközi szervezetek jelvényei esetében ugyanis az említett rendelkezés engedélyezi védjegy lajstromozását és használatát, ha annak jellege nyilvánvalóan nem vezeti félre a közönséget abban az irányban, mintha a védjegy használója és a szervezet között kapcsolat állna fenn. Ebből következik, hogy más esetekben, vagyis amelyekben állami jelvényekről van szó, ez a lehetőség nem áll fenn, nem kell tehát vizsgálni ilyen kapcsolat fennállását.

46 Ezért el kell utasítani az American Clothingnak az állami jelvény alapvető rendeltetésének e jelvény védelmi körére való hatására és a védjegyekre alkalmazandó

védelmi kritériumokkal azonos kritériumok analógia útján történő alkalmazására vonatkozó állításait.

47 Az American Clothingnak a Párizsi Uniós Egyezmény 6ter cikke (1) bekezdése a) pontjában említett „bármilyen címertani utánzat” kifejezés értelmezésének a tárgyában előadott érveivel kapcsolatban mindenekelőtt meg kell jegyezni, hogy az említett rendelkezés az állami jelvények nem csupán védjegyként, hanem védjegy elemeként történő lajstromozását és használatát is tiltja. A jelvényeknek nyújtott védelem tehát e tekintetben nagyon széles is. Ezenkívül e rendelkezés utolsó része szintén hozzájárul az állami jelvényeknek nyújtott széles védelem biztosításához, mivel a jelvény pontos másolatának tilalmát kiegészíti annak utánzatának tilalmával is.

48 Valamely jelvény utánzatának tilalma azonban kizárólag annak címertani utánzatait érinti, vagyis azokat, amelyek egyesítik azon címertani konnotációkat, amelyek a jelvényt más megjelölésektől megkülönböztetik. Így a bármilyen címertani utánzattal szembeni védelem nem magára a képre, hanem annak címertani kifejeződésére utal. Annak meghatározása céljából, hogy a védjegy tartalmaz-e címertani utánzatot, a szóban forgó jelvény címertani leírását kell megvizsgálni.

49 Ebből következik, hogy az American Clothing azon álláspontjának, miszerint figyelembe kell venni a jelvény geometriai leírását, nem lehet helyt adni. Egyrészt az ilyen értelmezés ellentétes lenne a jelen ítélet 47. pontjában előadott megközelítéssel, amely széles védelmet biztosít a jelvénynek, mivel a grafikus leírás nagyon pontos jellegénél fogva a jelvény Párizsi Uniós Egyezmény 6ter cikke (1) bekezdése a) pontja szerinti védelmének az elutasításához vezetne a két leírás legkisebb eltérése esetén. Másrészt a védjegy által használt jelvénnyel való grafikus megegyezést már érinti e rendelkezés első része annyiban, hogy a „bármilyen címertani utánzat” kifejezést úgy kell érteni, hogy annak ezt meghaladó hatálya van.

50 Így az állami jelvényt nem pontosan ábrázoló védjegy is a Párizsi Uniós Egyezmény 6ter cikke (1) bekezdése a) pontjának a hatálya alá kerülhet, amennyiben azt az érintett közönség, a jelen esetben az átlagos fogyasztó, az ilyen jelvény utánzatának észleli.

51 Az említett rendelkezésben szereplő „bármilyen címertani utánzat" kifejezéssel kapcsolatban azonban meg kell állapítani, hogy a lajstromoztatni kívánt védjegy és az állami jelvény közötti, címerművészeti szakértő által felfedezett bármilyen különbséget nem feltétlenül észleli az átlagos fogyasztó, aki a bizonyos címertani részletek szintjén fellépő eltérések ellenére a védjegyben a szóban forgó jelvény utánzatát láthatja.

52 Ezenkívül a jelvény azon címertani leírása, amelyre utalni kell annak meghatározása céljából, hogy abban a Párizsi Uniós Egyezmény 6ter cikke (1) bekezdésének a) pontja értelmében vett címertani utánzatot kell-e látni, szokás szerint csak néhány leíró elemet tartalmaz anélkül, hogy szükségszerűen kitérne a művészi értelmezés részleteire. Az Elsőfokú Bíróság tehát nem alkalmazta tévesen a jogot annak elfogadása által, hogy egy és ugyanazon jelvénynek ugyanazon címertani leírása alapján számos művészi értelmezése állhat fent.

53 Azonban a jelvény Elsőfokú Bíróság által a jelen ügyben végzett címertani leírása, valamint annak a kérdésnek az értékelése, hogy a bejelentett védjegy tartalmaz-e címertani utánzatot, nem tartozik a Bíróság felülvizsgálatának körébe. Az EK 225. cikk első bekezdése és a Bíróság alapokmánya 58. cikke első albekezdése szerint a fellebbezés kizárólag jogkérdésre vonatkozhat. Így egyedül az Elsőfokú Bíróság rendelkezik hatáskörrel a releváns tények megállapítására és értékelésére, valamint a bizonyítékok értékelésére vonatkozóan. A tényeknek és bizonyítékoknak az értékelése tehát – feltéve, hogy nem ezek elferdítéséről van szó – nem jogkérdés, amelyet a fellebbezés keretében a Bíróságnak felül kell vizsgálnia (lásd többek között a C-104/00. P. sz., DKV kontra OHIM ügyben 2002. szeptember 19-én hozott ítélet [EBHT 2002., I-7561. o.] 22. pontját és a C-25/05. P. sz., Storck kontra OHIM ügyben 2006. június 22-én hozott ítélet [EBHT 2006., I-5719. o.] 40. pontját).

54 Márpedig az American Clothing által a jelen ügy egyes körülményeinek releváns voltával kapcsolatban, és különösen a közönségnek a juharfalevél – a védjegy használatának szokásos körülményei között – díszítésként történő észlelésével kapcsolatban, valamint a szóban forgó védjeggyel azonos, „disclaimerrel" kísért védjegy lajstromozásának a szellemi tulajdonnal foglalkozó kanadai hivatal általi állítólagos elfogadásával kapcsolatban előterjesztett bizonyos érvek nem jogkérdések, és ezért nem tartoznak Bíróság hatáskörébe.

55 Az American Clothing ezen utóbbi érv tekintetében ugyan a tények elferdítésére hivatkozik. Meg kell azonban állapítani, hogy nem bizonyította, hogy az Elsőfokú Bíróság mennyiben ferdítette el a tényeket, csupán azt állította, hogy az Elsőfokú Bíróság vitatta a szellemi tulajdonnal foglalkozó kanadai hivatal gyakorlatát. Márpedig a megtámadott ítélet 85. pontjában az Elsőfokú Bíróság nem vitatta ezt a gyakorlatot, hanem pusztán megállapította, hogy az American Clothing nem bizonyította, hogy az említett hivatal nem kifogásolta a juharfalevél ábrázolását a bejelentett védjeggyel azonos védjegy lajstromozása iránti kérelem vizsgálatakor.

56 Következésképpen a fent bemutatott kifogásokat, amelyek az Elsőfokú Bíróság ténymegállapítását és ténybeli értékelését kívánják megkérdőjelezni, elfogadhatatlannak kell nyilvánítani.

57 Ami azokat a kifogásokat illeti, hogy az Elsőfokú Bíróság nem vette figyelembe az OHIM, valamint más nemzeti hivatalok jelvényekre vonatkozó gyakorlatát, az OHIM-mal kapcsolatban meg kell jegyezni egyrészt, hogy a fellebbezési tanácsoknak a megjelölés közösségi védjegyként történő lajstromozására vonatkozó, a 40/94 rendelet alapján meghozandó határozata nem mérlegelési jogkörben, hanem kötött hatáskörben hozott határozat. Ezért a fellebbezési tanácsok határozatainak a jogszerűségét kizárólag a közösségi bíróság által értelmezett e rendelet alapján lehet megítélni, nem pedig a fellebbezési tanácsok korábbi döntéshozatali gyakorlata alapján (a C-37/03. P. sz., BioID kontra OHIM ügyben 2005. szeptember 15-én hozott ítéletének [EBHT 2005., I-7975. o.] 47. pontja és a C-173/04. P. sz., Deutsche SiSi-Werke kontra OHIM ügyben 2006. január 12-én hozott ítélet [EBHT 2006., I-551. o.] 48. pontja).

58 Másrészt az American Clothing által hivatkozott korábbi nemzeti lajstromozásokkal kapcsolatban emlékeztetni kell arra, hogy a közösségi védjegyek rendje szabályok együtteséből álló autonóm és sajátos célokat követő rendszer, alkalmazása független a nemzeti rendszerektől. Ennek következtében valamely megjelölés közösségi védjegyként történő lajstromozhatóságát csak a közösségi bíróság által értelmezett vonatkozó közösségi szabályok alapján lehet értékelni (lásd ebben az értelemben a C-488/06. P. sz., L&D kontra OHIM ügyben 2008. július 17-én hozott ítélet [EBHT 2008., I-5725. o.] 58. pontját). Így az OHIM és jelen esetben a közösségi bíróság nincs kötve a tagállam vagy harmadik állam szintjén hozott határozathoz, amely ugyanazt a megjelölést nemzeti védjegyként lajstromozhatónak ítéli. Ugyanezen megállapítások érvényesek *a fortiori* a jelen ügyben bejelentett védjegytől eltérő védjegyekre is.

59 Végül amint a jelen ítélet 47. pontjában szerepel, a Párizsi Uniós Egyezmény 6ter cikke (1) bekezdésének a) pontja nem csak a védjegyekre, hanem az állami jelvényeket másoló vagy utánzó védjegyelemekre is alkalmazandó. Következésképpen közösségi védjegyként való lajstromozás megtagadásához elegendő, hogy a bejelentett védjegy egyetlen eleme ilyen jelvényt ábrázoljon, vagy annak utánzatát ábrázolja. Miután az Elsőfokú Bíróság úgy vélte, hogy a bejelentett védjegyen ábrázolt juharfalevél a kanadai jelvény címertani utánzatának minősül, nem kellett többé a védjegy által keltett összbenyomást vizsgálnia, mivel a Párizsi Uniós Egyezmény 6ter cikke (1) bekezdésének a) pontja nem követeli meg a védjegy egészének a figyelembevételét.

60 A fenti megállapításokból következik, hogy az Elsőfokú Bíróság nem értelmezte félre a 40/94 rendelet 7. cikke (1) bekezdésének h) pontját és a Párizsi Uniós Egyezmény 6ter cikke (1) bekezdésének a) pontját, amikor elutasította azon vitatott határozat ellen benyújtott keresetet, amely a Nizzai Megállapodás értelmében vett 18. és 25. osztályba tartozó áruk tekintetében megtagadta a bejelentett védjegy lajstromozását.

61 Következésképpen az American Clothing által a C-202/08. P. sz. ügyben benyújtott fellebbezést el kell utasítani.

A C-208/08. P. sz. ügyben

A felek érvei

62 Az OHIM azt kéri a Bíróságtól, hogy részben helyezze hatályon kívül a megtámadott ítéletet annyiban, amennyiben az elutasítja a 40/94 rendelet 7. cikke (1) bekezdése h) pontjának és a Párizsi Uniós Egyezmény 6ter cikkének a szolgáltatásokat megjelölő védjegyekre való alkalmazását.

63 Az OHIM szerint a Párizsi Uniós Egyezmény 6ter cikkének helyes értelmezése megköveteli az Egyezmény szellemisége egészének a figyelembe vételét. A Párizsi Uniós Egyezmény 6ter cikkének szó szerinti és kontextusán kívüli értelmezésének elfogadásával az Elsőfokú Bíróság tévesen vélte úgy, hogy sem ez a rendelkezés, sem a 40/94 rendelet 7. cikke (1) bekezdésének h) pontja nem alkalmazandó a szolgáltatásokat megjelölő védjegyek lajstromozása iránti kérelmekre.

64 Az OHIM az Elsőfokú Bíróság véleményével ellentétben azzal érvel, hogy a közösségi jogalkotónak nem állt szándékában, hogy a Párizsi Uniós Egyezmény az áru- és a szolgáltatási védjegyeket megkülönböztesse, amint ez a 40/94 rendelet 29. cikke (1) bekezdéséből kitűnik.

65 Ezenkívül az OHIM szerint a Genfben 1994. október 27-én elfogadott Védjegyjogi Szerződés 16. cikkét úgy kell értelmezni, hogy az a Párizsi Uniós Egyezmény 6ter cikkét tisztázza anélkül, hogy az alkalmazási területet kiterjesztené.

66 Az OHIM azt állítja, hogy a Bíróság a C-328/06. sz. Nieto Nuño ügyben hozott 2007. november 22-i ítéletével (EBHT 2007., I-10093. o.) elismerte, legalábbis hallgatólagosan, hogy a Párizs Uniós Egyezmény az áruvédjegyeket és a szolgáltatási védjegyeket egyenlő bánásmódban részesíti.

67 Az American Clothing azzal érvel, hogy a Párizsi Uniós Egyezmény 6.ter cikke teljesen világos és egyértelmű, mivel e cikk kizárólag a gyári vagy kereskedelmi védjegyeket érinti, és nem említi a szolgáltatási védjegyeket. Ezt az értelmezést továbbá megerősíti a jogtan, valamint a WIPO védjegyek, formatervezési minták, valamint földrajzi árujelzők jogával foglalkozó állandó bizottságának a jelentései.

68 Az a tény, hogy egy szolgáltatási védjegy a Párizsi Uniós Egyezmény 6bis cikke „értelmében" „közismert" lehet, nem jelenti azt, hogy e rendelkezés szövege a szolgáltatási védjegyekre is vonatkozik. Ezenkívül a fent hivatkozott Nieto Nuño ügyben feltett kérdés egy korábbi védjegy hírnevének földrajzi kiterjedésére vonatkozott, és nem érintette a Párizsi Uniós Egyezmény 6bis cikkének a szolgáltatási védjegyekre tekintettel történő értelmezését. Az Elsőfokú Bíróság ráadásul már megállapította, hogy az említett 6bis cikk csak az áruvédjegyekre vonatkozik (a T-263/03. sz., Mühlens kontra OHIM ügyben 2007. július 11-én hozott ítélet 54. pontja és a T-28/04. sz., Mühlens kontra OHIM ügyben hozott ítélet).

69 Ami a Párizsi Uniós Egyezménynek az 1958. évben a 6sexies cikkel történő kiegészítését illeti, az American Clothing úgy véli, hogy ez a rendelkezés nem releváns a jelen ügyben, mivel nincs hatása ugyanezen Egyezmény 6ter cikkére. A Párizsi Uniós Egyezményt módosító, 1958. október 31-én aláírt Lisszaboni Szerződés szövege és története megerősíti, hogy nem lett elfogadva az a nagyratörőbb álláspont, amely szerint általánosan, az említett egyezmény egészében egyenrangúvá kell tenni a szolgáltatási védjegyeket a gyári vagy kereskedelmi védjegyekkel.

70 Az 1994. október 27-én Genfben elfogadott Védjegyjogi Szerződés 16. cikkével kapcsolatban az American Clothing azzal érvel, hogy ezt a Közösség még nem ratifikálta, és hogy az OHIM állításával ellenétben e rendelkezés nem a Párizsi Uniós Egyezmény 6ter cikkének a tisztázására, hanem annak kiegészítésére irányul azáltal, hogy az áruvédjegyeknek biztosított oltalmat kiterjeszti a szolgáltatási védjegyekre. Ezt az olvasatot megerősítik a jogtan és az említett Szerződés előkészítő munkálatai.

A Bíróság álláspontja

71 A 40/94 rendelet 7. cikke (1) bekezdése h) pontjának a szolgáltatási védjegyekre történő alkalmazásának Elsőfokú Bíróság általi elutasításával kapcsolatban mindenekelőtt meg kell vizsgálni a Párizsi Uniós Egyezményt annak 6ter cikke fényében, amelyre a 40/94 rendelet 7. cikke utal.

72 Amint a főtanácsnok az indítványának 104. és 107. pontjában hangsúlyozza, a Párizsi Uniós Egyezmény minimális védelmi szintet ír elő a hatálya alá tartozó elemek esetében, szabadon hagyva az Egyezmény részes államai számára a védelem körének a kiterjesztését. Következésképpen, még ha az American Clothing érvelésének megfelelően a Párizsi Uniós Egyezmény nem is kötelezi a részes államokat, hogy lajstromozzák a szolgáltatási védjegyeket, és ezen Egyezmény rendelkezései nem is alkalmazandók e védjegyekre, az államok egyoldalúan szabadon kiterjeszthetik azok hatályát. Amint az Elsőfokú Bíróság által a megtámadott ítélet 31. pontjában hivatkozott WIPO-dokumentumból kitűnik, a Párizsi Uniós Egyezmény 6ter cikke „nem kötelezi a Párizsi Uniós Egyezmény részes államait, hogy állami jelvény vagy más hivatalos megjelölés szolgáltatási védjegyként vagy szolgáltatási védjegy részeként történő lajstromozását megtagadják vagy hatálytalanítsák, vagy azok ilyen használatát megtiltsák. Az államok azonban szabadon megtehetik ezt […].”

73 Következésképpen az említett 6ter cikk a részes államok szabad mérlegelésére bízza az áruvédjegyek számára biztosított védelem szolgáltatási védjegyekre történő kiterjesztésének a lehetőségét. Így a Párizsi Uniós Egyezmény nem írja elő az említett államok számára, hogy e két típusú védjegy között különbséget tegyenek.

74 Ezért meg kell vizsgálni, hogy a közösségi jogalkotó e hatáskört kívánta-e gyakorolni, és ki akarta-e terjeszteni a Párizsi Uniós Egyezményben az áruvédjegyek számára biztosított védelmet a szolgáltatási védjegyekre.

75 E tekintetben meg kell jegyezni, amint a főtanácsnok az indítványának 111. pontjában megállapítja, hogy a közösségi jog releváns rendelkezései alapvetően nem tesznek elvi különbséget az áruvédjegyek és a szolgáltatási védjegyek között.

76 Ezenkívül csupán az a körülmény, hogy a 40/94 rendelet bizonyos rendelkezései korlátozzák hatályukat, mint a lajstromozás feltétlen kizáró okai tekintetében a 7. cikk (1) bekezdésének e), j) és k) pontja, nem elegendő azon megállapítás megkérdőjelezéséhez, miszerint az említett rendelet rendelkezései megkülönböztetés nélkül vonatkoznak az áru- és a szolgáltatási védjegyekre, hiszen az ott rögzített korlátozás csak az áruk egyes típusaira vonatkozik.

77 Az ilyen megállapításnak érvényesnek kell lennie a 40/94 rendelet 7. cikke (1) bekezdésének h) pontjára is, amely nem tartalmaz semmiféle kifejezett korlátozást azon védjegyeket illetően, amelyeket érint. Ezen értelmezést nem kérdőjelezheti meg pusztán az a tény, hogy a szóban forgó rendelkezés utal a Párizsi Uniós Egyezményre. Ezen utalás egyetlen célja ugyanis azon megjelöléstípusok meghatározása, amelyeket el kell utasítani, és nem a rendelkezés hatályának a korlátozása.

78 Következésképpen, mint a 40/94 rendelet 7. cikkének (1) bekezdésében említett feltétlen kizáró okok többsége esetében, meg kell tagadni az akár áruk, akár szolgáltatások esetében bejelentett védjegy lajstromozását, amennyiben az a Párizsi Uniós Egyezmény 6ter cikkében említett kizáró okok egyikébe ütközik.

79 A 40/94 rendelet 7. cikke (1) bekezdése h) pontjának ezen értelmezését ezenkívül megerősíti az említett 7. cikk (1) bekezdésének i) pontja, mivel ezen utóbbi rendelkezés az említett h) ponttal azonos területet fed le, vagyis a Párizsi Uniós Egyezmény 6ter cikkében nem említett jelvényt, emblémát vagy címert tartalmazó védjegyeket.

80 A 40/94 rendelet 7. cikke (1) bekezdésének i) pontja ugyanis megkülönböztetés nélkül alkalmazandó az áru- és szolgáltatási védjegyekre úgy, hogy a lajstromozás megtagadása érinthet például jelvényt tartalmazó szolgáltatási védjegyet is. Márpedig semmi nem jelzi, hogy miért kellene megtagadni a jelvényt tartalmazó szolgáltatási védjegy lajstromozását, és miért nem az állami zászlót tartalmazó szolgáltatási védjegyét. Ha tehát a közösségi jogalkotó ilyen védelmet kívánt nyújtani a jelvényeknek és címereknek, feltételezhetően sokkal több oka volt legalább ilyen védelemben részesíteni valamely állam vagy nemzetközi szervezet címerét, zászlaját és egyéb jelvényeit. Kevéssé tűnik tehát valószínűnek, hogy a közösségi jogalkotó a szolgáltatásnyújtó számára meg kívánta volna engedni a nemzeti zászlót tartalmazó védjegy használatát, míg ezzel párhuzamosan ezt a használatot megtiltotta olyan jelvény esetében, mint például valamely sportegyesületé.

81 Ebből következik, hogy az Elsőfokú Bíróság tévesen vélte úgy, hogy a Nizzai Megállapodás 40. osztályába tartozó szolgáltatások tekintetében bejelentett védjegy lajstromozásának a megtagadásával a vitatott határozat megsértette a 40/94 rendelet 7. cikke (1) bekezdésének h) pontját.

82 Figyelembe véve a fenti megállapításokat, helyt kell adni az OHIM által a C-208/08. P. sz. ügyben benyújtott fellebbezésnek, és hatályon kívül kell helyezni a megtámadott ítéletet annyiban, amennyiben az a Nizzai Megállapodás 40. osztályába tartozó szolgáltatásokra vonatkozóan bejelentett védjegy lajstromozásának tekintetében hatályon kívül helyezi az OHIM első fellebbezési tanácsának a vitatott határozatát.

83 A Bíróság alapokmánya 61. cikke első bekezdésének megfelelően az Elsőfokú Bíróság ítéletének hatályon kívül helyezése esetén, ha a per állása megengedi, az ügyet maga a Bíróság is érdemben eldöntheti, illetve határozathozatalra visszautalhatja az Elsőfokú Bíróság elé.

84 A jelen ügyben a Bíróság úgy véli, hogy minden szükséges elemmel rendelkezik az ügy érdemben történő eldöntéséhez.

85 Mivel ugyanis az Elsőfokú Bíróság által az áruvédjegyek és a szolgáltatási védjegyek között a 40/94 rendelet 7. cikke (1) bekezdésének h) pontja keretében tett megkülönböztetés nem megalapozott, a Nizzai Megállapodás 18. és 25. osztályába tartozó árukra vonatkozóan a jelen ítélet 39–61. pontjában bemutatott indokok alapján meg kell állapítani, hogy a védjegy lajstromozását jogszerűen meg lehet tagadni az említett Megállapodás 40. osztályba tartozó szolgáltatások tekintetében.

86 Ilyen körülmények között az American Clohing által az Elsőfokú Bírósághoz benyújtott fellebbezést, mint megalapozatlant, el kell utasítani annyiban, amennyiben az az említett 40. osztályba tartozó szolgáltatások tekintetében bejelentett védjegy lajstromozásának a megtagadására irányul.

A költségekről

87 Az eljárási szabályzat 69. cikkének 2. §-a alapján, amelyet ugyanezen szabályzat 118. cikke alapján a fellebbezési eljárásban is alkalmazni kell, a Bíróság a pervesztes felet kötelezi a költségek viselésére, ha a pernyertes fél ezt kérte. Mivel az American Clothing a C-202/08. P. és a C-208/08. P. sz. ügyben pervesztes lett, az OHIM kérelmének megfelelően kötelezni kell az említett ügyekben felmerült költségek viselésére.

A fenti indokok alapján a Bíróság (első tanács) a következőképpen határozott:

1) A Bíróság elutasítja az American Clothing Associates NV által a C-202/08. P. sz. ügyben benyújtott fellebbezést.

2) A Bíróság hatályon kívül helyezi az Európai Közösségek Elsőfokú Bíróságának a T-215/06. sz., American Clothing Associates kontra OHIM ügyben 2008.

február 28-án hozott ítéletét annyiban, amennyiben az hatályon kívül helyezi a Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM) első fellebbezési tanácsának 2006. május 4-i azon határozatát (R-1463/2005-1. sz. ügy), amelyben elutasítja a juharfalevelet ábrázoló megjelölés közösségi védjegyként történő lajstromozása iránti kérelmet.

3) **A Bíróság elutasítja az American Clothing Associates NV által a T-215/06. sz. ügyben benyújtott keresetet.**

4) **A Bíróság az American Clothing Associates NV-t kötelezi a C-202/08. P. és C-208/08. P. sz. ügyben a költségek viselésére.**

Aláírások